

वा० रा०

॥ १९ ॥

अथ इंद्रजिदुत्पत्तिः ॥ राक्षसेन्द्र इति ॥ १ ॥ २ ॥ रामेति संबुद्धिः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ गता देवलोकमिति शेषः ततस्त्रयोदशसमाः वर्षाणि गतागतानि चतुर्दशं चतुर्द्विरहितस्य गतमित्यनुकर्षः ॥ हेममयं सुवर्णप्रचुरं ॥ ८ ॥ मायया विचित्रनिर्माणशक्या निर्मितं ॥ ९ ॥ तस्याः कुक्षौ हेमायागर्भे इत्यर्थः ॥ १० ॥ मार्गितुं प्राप्नोस्मि ॥

राक्षसेन्द्रोऽभिषिक्तस्तु भ्रातृभिः सहितस्तदा ॥ ततः प्रदानं राक्षस्याभगिन्याः समर्चितयत् ॥ १ ॥ ददौ तां कालकेंद्राय दानवेंद्राय राक्षसीं ॥ स्वसां शूर्पणखां नाम विद्युज्जिह्वाय राक्षसः ॥ २ ॥ अथ दत्त्वा स्वयं रक्षोमृगयामटते स्मतत् ॥ तत्रापश्यत्ततो राममयं नाम दितेः सुतं ॥ ३ ॥ कन्यासहायं तं दृष्ट्वा दशग्रीवो निशाचरः ॥ अपृच्छत् को भवानेको निर्मनुष्यमृगेवने ॥ ४ ॥ अनयामृगशावाक्ष्या किं मर्थे सहतिष्ठसि ॥ मयस्तदा ब्रवीद्रामपृच्छं तं तं निशाचरं ॥ ५ ॥ श्रूयतां सर्वमाख्यास्ये यथा वृत्तमिदं तव ॥ हेमानामाप्सरास्तत्र श्रुतपूर्वा यदित्वया ॥ ६ ॥ दैवतैर्मम सादत्ता पौलोमी वशतः क्रतोः ॥ तस्यां सक्तमना ह्यासं दशवर्षशतान्यहं ॥ ७ ॥ सा च दैवतकार्येण त्रयोदशसमागताः ॥ वर्षे चतुर्दशं चैव ततो हेममयं पुरं ॥ ८ ॥ वज्रवैदूर्यचित्रं च मायया निर्मितं मया ॥ तत्राहमवसं दीनस्तया हीनः सुदुःखितः ॥ ९ ॥ तस्मात्पुराहुहितरंगं हीत्वा वनमागतः ॥ इयं ममात्मजाराजन्तस्याः कुक्षौ विवर्धिता ॥ १० ॥ भर्तारमनया सार्धमस्याः प्राप्नोस्मि मार्गितुं ॥ कन्यापितृत्वं दुःखं हि सर्वेषां मानकां क्षिणां ॥ ११ ॥ कन्या हि द्वेकुले नित्यं संशये स्थाप्यतिष्ठति ॥ पुत्रद्वयं ममाप्यस्यां भार्यायां संबभूव ह ॥ १२ ॥ मायावी प्रथमस्तातदुंदुभिस्तदनंतरः ॥ एवमेतैः सर्वमाख्यातं याथातथ्येन पृच्छतः ॥ १३ ॥ त्वामिदानीं कथं तात जानीयां को भवानिति ॥ एवमुक्तं तु तद्रक्षो विनीतमिदमब्रवीत् ॥ १४ ॥

मायां ॥ १२ ॥ मायावी तन्नामकः ॥ १३ ॥ १४ ॥

३० कां०

॥ १९ ॥

मानकां क्षिणां अभिमानेच्छूनां दुःखं अभिमाननिवर्तकत्वात् ॥ ११ ॥ अस्यां हे